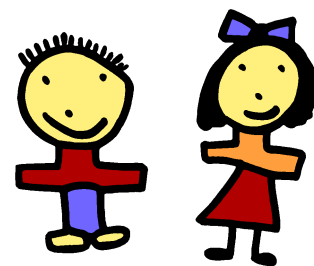

Skolelederens beretning ved ordinær generalforsamling på Elise Smiths
Skole den 18. maj 2022

Elise Smiths
Skole

Tak for ordet og muligheden for at give beretning.

Jeg vil starte med de første linjer fra skolelederens beretning sidste år:

”Generalforsamling i en coronatid’ – dette er endnu en gang overskriften

til årets generalforsamling. Hvem havde troet det, da vi i juni 2020 havde generalforsamling med samme overskrift: Generalforsamling i en corona-tid. Men det har vi – det er fortsat Corona-tid, og dette vil årets beretning også bære præg af.”.... Sådan lød det ved generalforsamlingen i 2021.

Vi har bevæget os så langt, at vi i år, kan ændre årets overskrift til 'Generalforsamling efter en coronatid'. Hvad fremtiden bringer i forhold til corona kan vi ikke vide, men vi ved, hvad vi håber på. Og bestillingen af lejrskoler er allerede godt i gang igen.

Det var også med stor glæde, at vi kunne starte skoleåret op med fokus på genstart af fællesskaberne, som har lidt under restriktioner i lang tid. Det lykkedes – og traditioner og aktiviteter. Som tidligere havde ligget stille kunne startes op igen. Men dog hele tiden med coronaen på sidelinjen i form af test, opsporing af nære kontakter og isolation – det hele godt pakket ind i retningslinjer til skolen. Men på skolen fik vi igen endelig afviklet Elise Lund, hvor hele skolen blev omdannet til et bysamfund, hvor elever på tværs af klassetrin arbejdede sammen og fik hele byen på skinner. Man kunne spise på restaurant, gå i biografen, hæve sin løn i banken, få wellness og meget andet. En kæmpe fornøjelse at se elever og personale trives i den ramme igen. Det var næsten som om det aldrig havde været væk. Men faktum var, at mange børn aldrig havde prøvet det, og de der havde, var blevet vænnet til gennem lang tid, at man kun måtte være i egen klasse, kun lege med andre fra egen klasse og så videre. Set i det lys, var det imponerende, hvor gnidningsfrit og med hvor stor entusiasme alle gik ind i projektet.

Skolens personale var også på en pædagogisk weekend i oktober måned, hvor der blev arbejdet med pædagogiske emner, skolens selvfortælling og ståsted – og endelig blev der også tid til længe savnet socialt samvær.

Hen over efteråret og i begyndelsen af vinteren kom det hele dog tæt på igen. Omikron varianten spredte sig hurtigt. Vi måtte desværre igen tage aflysninger i brug af forskellige planlagte arrangementer i december måned – blandt andet juleafslutningen. Vi blev også hurtigt overhalet af virkeligheden, og for en kort stund i slutningen af december og starten af januar vendte vi for en kort stund tilbage til onlineundervisning. Godt beredt, trods alt, vi havde jo prøvet det før. Skolens udvidede forretningsudvalg trådte til og fik sammen skabt tydelige rammer for, hvordan vi kunne navigere i det. Vi kom hurtigt tilbage igen, og så brød det for alvor løs. Om det var bevæggrunden

ved jeg ikke, men det føltes lidt som om at nu skulle vi alle smittes og stormen rides af. Januar og til dels februar var på den front noget af det mest hektiske, jeg har oplevet i mine 12 år som skoleleder. 200 smittede på 14 dage i januar. Enkelte dage med til 18 fraværende medarbejdere. Herefter klingede det forholdsvist hurtigt af henover februar og marts. Disse hektiske uger i januar var hårde, men samtidig enormt bekræftende i forhold til, hvordan man kan 'rykke sammen i bussen' og løse udfordringer, som på en måde kan virke uløselige. At 'rykke sammen i bussen', hvad vil det egentlig sige? Vi har brugt udtrykket nogle gange på skolen, fordi vi synes det dækker noget, som kan være svært at forklare med andre ord. Eksempler på hvad udtrykket dækker over er fx, at det ikke var usædvanligt for os i ledergruppen, i den periode, at være i telefonisk kontakt fra kl. 6 om morgenen for at håndtere sygemeldinger, vikardækning, opsporing af kontakter m.v. og det samme kunne gøre sig gældende søndag aften kl. 22. Et andet eksempel er fleksibiliteten hos medarbejderne, når de endnu engang skulle omstille sig til nye regler og restriktioner. Det udvidede forretningsudvalg trådte sammen med få timers varsel og sørgede for rammer og planer, som vi kunne være i. Det er ikke en klagesang, tværtimod skal det høres som en glædelig konstatering af, at vi ved, der er et ekstra gear når det kræves. Så ja, der blev 'rykket sammen i bussen'.

Og lige pludselig, så 'forsvandt' coronaen... om det er for bestandigt eller midlertidigt, ja, det ved vi ikke. Men vi laver skole på baggrund af alle de muligheder, der ligger derude, og ikke på baggrund af, hvad vi kunne frygte vil ske. Og som jeg sagde i starten, så er bestillingerne af lejrskoler m.m. til næste år i fuld sving, i den forvisning, at selvfølgelig kommer vi afsted – og vi skal afsted.

En særdeles vigtig pointe i alt dette er, at mens jeg sidder og skriver om et helt særligt år, med udfordringer, som kun ligger få måneder tilbage, ja så er det faktisk svært at huske. Fordi vi tuner ind på det vi skal og det vi gerne vil. Lige nu er coronaen en parentes, som virker langt væk – og vi er i koncentrerede om alt det vi gerne vil og skal. Ligesom børn, heldigvis, har glemt at man skal holde afstand, kun må lege med bestemte og så videre. Håb, virkelyst og leg kan ikke holdes nede. Sådan er det heldigvis!

Ny skoleleder – hvad ser man så?

Nu vil jeg gerne lave et lille perspektivskifte. Et af privilegierne ved at være ny et sted, er at man selvsagt ser ting for første gang og ikke har en historie at hænge det op på. Hvad ser man så, når man er ny på Elise Smiths Skole?

- Jeg ser imødekommenhed, venlighed og åbenhed. Det ser man i mødet mellem børn, imellem børn og voksne og endelig mellem voksen og voksen.
- Jeg ser tillid og ordentlighed. Jeg ser at man på alle niveauer har tillid til hinanden og de opgaver, som man har ansvaret for – hvad enten det handler om opgaven som elev eller

opgaven som ansat. Der er en ordentlighed i måden, man er sammen på og løser udfordringer på.

- Jeg ser en skole, med alle dens aktører, som arbejder for udvikling, men i respekt for skolens ånd og de knap 200 års skolehistorie.
- Jeg ser en engageret, ambitiøs og flittig tilgang til det at drive en god skole – for børn og voksne.

Alt dette er på det mellem menneskelige plan. På det lidt mere jordnære plan:

- Jeg ser en flot skole, der er velholdt og udbygget med virkelige gode faglokaler, som jeg ved mange andre skoler er misundelige på.

For os, der arbejder her, er der en konstant forpligtelse til at vedligeholde, udbygge og udvikle alle disse unikke egenskaber. Både på det mellem menneskelige plan og på det jordnære fysiske plan.

Medarbejdersamtaler

I løbet af efteråret har jeg, som en del af min start på skolen, og det at få kulturen under huden og medarbejderne tættere på afholdt en udvidet medarbejderudviklingssamtale med alle skolens ansatte. Dette har givet et godt og nuanceret indblik og mange gode, professionelle og personlige samtaler. På det overordnede plan har jeg lyst til at fremhæve nogle af konklusionerne.

Når jeg har spurgt: Hvad får dig til at trives på Elise Smiths Skole, så bliver der svaret mange ting, men fire ting, der bliver nævnt mest er:

- Kollegialt fællesskab
- Opbakning og tillid fra kollegaer og ledelse
- Selve undervisningen
- Den positive grundstemning og det positive menneskesyn

Når jeg har spurgt: Hvad er Elise Smiths Skoles største styrker, er det der nævnes hyppigst:

- Fællesskab og samværskultur
- Dygtige og ambitiøse kollegaer
- Voksen-barn relationen
- Fagligheden
- Overskud og ordentlighed

Alt sammen rigtig gode udgangspunkter for det at drive skole. Og det er emner og udsagn, som viser en stolthed over Elise Smiths Skole.

Betyder det så, at der ikke er udfordringer og problemer? Nej. Men det betyder, at der på skolen er rigtig gode forudsætninger for at arbejde med det, der er svært. For der vil i perioder være ting, der

er svære – ikke mindst når man samler 540 børn, +1000 forældre og 60 ansatte. Sådan er livet. Og når vi er allermest dygtige, ja så lykkes vi med at bruge fx konflikter som afsæt for udvikling.

Samarbejdet i det daglige

Over trappen ved skolens hovedindgang, står der skrevet 'Ikke for skolen'... Og fortsættelsen lyder, 'men for livet'. Skolelivet er i sig selv værdifuldt, er en anden grundsætning, som knytter sig til skolen. En af skolens helt store forcer er for mig at se, netop dette. At vi her arbejder meget specifikt med at finde balancen mellem faglighed og den menneskelige udvikling. Måske er det i virkeligheden fordi, det er to sider af samme sag. Der er en synergi mellem de to. Først er mennesket, men ikke på bekostning af fagligheden.

Som den gamle skolemand Christen Kold sagde om skolen: 'Træd varsomt, her bliver mennesker til'. Det er en stærk sætning, og den er velegnet til at minde os om, hvor stort et ansvar det er, og hvor meningsfyldt det er at drive skole.

Nogle af de helt jordnære og dagligdagsting, som vi har taget hul på, på skolen er:

- Frikvartersudvalg – vi er optagede af, hvordan vi i frikvartererne i endnu højere grad kan skabe deltagelsesmuligheder for alle børn.
- Vidnesbyrd-udvalg – her er vi optagede af, hvordan vi styrker børns selvfortælling. I den bedste mening kan vi nogle gange komme til at give børn et prædikat i skolen. *Du er sådan eller sådan*. Med vores arbejde omkring vidnesbyrd er vi i højere grad optaget af, hvordan vi kan styrke børns fortælling om sig selv, og hvordan vi kan skabe et handlingsrum i stedet for at give en status. Altså ønsker vi at komme et sted hen, hvor vi ikke er så optagede af hvad børn er – men i stedet taler om, hvad børn kan. Da denne tilgang er meget mere handlingsorienteret.
- Udendørsudvalg – der er nedsat et udendørsudvalg, som skal være tovholdere for en proces omkring skolens udendørsområder. Ønsket er at lave en helhedsplan for både Store Gård og Lille Gård.

Derudover sker der naturligvis en masse andre ting på skolen og i forbindelse med bestyrelsens arbejde.

Som I nok kan fornemme arbejder vi meget i udvalg. Og det kan nogen gange gøre processen lidt mere langsommelig. Men til gengæld er den inkluderende og har som forudsætning, at skole er noget vi laver sammen.

Elise Smiths Skole på Facebook – ansvar for egen fortælling

Elise Smiths Skole er kommet på Facebook med en officiel side. Her kan man nogle gange om ugen se opslag om stort og småt fra skolen. Vi ønsker med siden og opslagene at tage ansvar for

vores egen fortælling. På samme tid får vi skabt mere synlighed omkring skolen og givet et indblik i hverdagen. Vi bestræber os på, at opslagene også fortæller en historie om de værdier, som driver skolen. Vi har oplevet positive tilbagemeldinger fra både forældre og ansatte.

Ansættelse af nye medarbejdere

Malou Green er blevet fastansat efter at have været på skolen i et vikariat.

Det er ligeledes en stor fornøjelse at vi har kunnet tilbyde pædagog Rasmus Andersen en fast stilling, når hans vikariat udløber i november måned.

I forbindelse med at to lærere i løbet af skoleåret har søgt nye udfordringer i løbet af skoleåret har vi fastansat to nye lærere, samt en lærer i et årsvikariat. Alle tre starter 1. august.

Ansættelsesprocessen er kørt i et udvalg med repræsentanter fra skolens bestyrelse, to fagudvalgsformænd, lærerrådsformanden samt viceleder og skoleleder.

Tak for godt samarbejde

Her til sidst i beretningen vil jeg gerne rette en tak til alle skolens aktive forældre for et godt og konstruktivt samarbejde. Ligeledes en stor tak til skolens bestyrelse for et konstruktivt og engageret samarbejde.

Jeg vil gerne sige tak til alle skolens ansatte for at have taget god imod mig og for at indgå i positivt og fremadrettet samarbejde, hvad enten det drejer sig om den enkelte medarbejder eller det foregår i regi af tillidsvalg, vores forretningsudvalg eller i Arbejdsmiljøgruppen.

En særskilt stor tak til ledergruppen for at 'holde mig i hånden', guide, udfordre, diskutere og finde løsninger. Endelig en stor særlig tak til dig Winnie, for et tæt og tillidsfuldt samarbejde – uvurderlig sparring, hjælp og gode samtaler.

Endelig tak til alle de skønne elever for at gøre hver dag til en oplevelse. Følgende dialog udspillede sig i skolegården en dag på vej hjem fra arbejde:

Elev: Farvel, René

René: Farvel, og tak for en god dag.

Elev: Det var så lidt!

Tak for ordet.

René Jakobsen

